

GONIEC KRAKOWSKI

Redakcja i Administracja
Kraków, ul. Dunajewskiego Nr. 7.
Telefon 2502. - P. K. O. Nr. 151.100.

3000 M

BEZPARTYJNY DZIENNIK ILUSTROWANY

Prenumerata wynosi w Krakowie miesięcznie **M. 65.000**, z odnosz. do domu **M. 72.000**. Zamiejsc. **M. 72.000**. Zagranicą **Mk. 120.000**

Nr. 219. — Rok VI. Kraków, wtorek 11 września 1923 r. Red. naczelny ANTONI KRZYWY

Pod jakimi warunkami rząd polski uzna nową organizację państwa sowieckiego?

Warszawa. (PAT.)

Wobec faktu, iż „Izwiestja“ ogłosiły w streszczeniu aide memoire wręconego przez pana ministra spraw zagranicznych Seydę posłowi sowieckiemu Obolenkiemu dnia 31 sierpnia b. r., które to streszczenie poowtórzyły niektóre pisma zagraniczne. Wydział prasowy M. S. Z. podaje poniżej ścisły tekst powyżej wymienionego aide memoire:

Rząd polski wyraża gotowość przyjęcia do wiadomości notyfikacji p. Komisarza spraw zagranicznych Cziczierina z dnia 23 lipca b. r. o powstaniu nowego państwa związku sowieckich republik socjalistycznych pod warunkiem jednak, że rząd sowiecki zaakceptuje następujące postulaty rządu polskiego:

1) Traktat ryski oraz wszystkie umowy i konwencje dotychczas zawarte przez rząd polski z rządami R. S. F. S. R., U. S. R. R. i B. S. R. R. zachowują nadal moc prawną i będą w całej rozciągłości wykonywane przez rząd związku.

2) Rząd polski utworzy w Charkowie, Tyflisie i Mińsku przy pełnomocnikach komisariatu indywuiego do spraw zagranicznych związku, ekspozytury poselstwa polskiego w Moskwie. Ekspozytorem tym, ich kierownikiem i zastępcem przysługiwać będą wszystkie przy-

wileje dyplomatyczne.

3) Za termin ostateczny dla wykonania repatriacji obywateli polskich na terytorjum byłej republiki Dalekiego wschodu i na terytorjach republik zakaukaskich oznacza się dzień 30 grudnia 1924 r. Niezależnie od innych środków udowodnienia przyjęcia do opcji za dokumenty wystarczające do dokonania opcji będą uważane paszporty, wydane obywatelom polskim przez konsulaty polskie we Władywostoku i Charbinie oraz przez byłą misję polską na Kaukazie południowym. Obywatele polscy, zamieszkujący terytorjum pasa wyłączenia drogi żelaznej wschodnio-chińskiej, mają prawo repatriacji do Polski przez terytorjum związku.

4) Rząd związku załatwi sprawę należności Kasy imienia Mianowskiego w Warszawie i Warszawskiego Towarzystwa Dobroczynności w myśl załączonego do niniejszego aide memoire projektu.

5) Rząd Związku zawiadomi w formie pisemnej rząd polski o przyjęciu przez się wyżej wymienionych postulatów rządu polskiego, jednocześnie zaś z otrzymaniem powyższego zawiadomienia rząd polski zawiadomi rząd związku o przyjęciu przez się do wiadomości notyfikacji z dnia 23 lipca.

Rada Ambasadorów załatwiła ugodowo spór grecko-włoski.

Leafeld. (PAT.)

Posiedzenie rady ambasadorów, na którym powzięto decyzję w sprawie konfliktu grecko-włoskiego, trwało przeszło sześć godzin. Decyzję rady ambasadorów natychmiast po posiedzeniu przesłano posłom państw sprzymierzonych w Atenach, celem zakomunikowania jej rządowi greckiemu.

Decyzja rady ambasadorów zawiera następujące punkty:

1) Rada ambasadorów przyjmuje do wiadomości notę rządu greckiego, w której ten wyraża gotowość złożenia wszelkiego zadosyćuczynienia za wymordowanie oficerów włoskich, o ile będzie udowodnione, że rząd grecki jest za to odpowiedzialny. Rada ambasadorów stwierdza, że morderstwo dokonane zostało na terytorjum greckim, a miało podkład polityczny, wobec tego na rząd grecki spada odpowiedzialność i konsekwencje.

2) Rząd grecki przez najwyższych przedstawicieli wojskowych wyrazi uholewanie przedstawicielowi komisji do wytyczenia granic.

3) W katedrze w Atenach odbędzie się uroczyste nabożeństwo żałobne za zamordowanych wobec wszystkich członków rządu greckiego.

4) W dniu pogrzebu przybędzie do portu Phaleron eskadra sprzymierzonych. Eskadra grecka powita flagi Włoch, Anglii i Francji

salwą 21 strzałów armatnich.

5) Zwłoki pomordowanych będą pogrzebane z honorami wojskowymi.

6) Rząd grecki zobowiązuje się wysledzić morderców i surowo ich ukarać.

7) Specjalna komisja, w której będą przedstawiciele Anglii, Francji, Włoch i Japonii, pod przewodnictwem delegata japońskiego, skontroluje działalność rządu greckiego. Śledztwo ma być ukończone do dnia 27 września t. r., a rząd grecki udzieli komisji śledczej wszelkich praw i zapewni jej bezpieczeństwo, oraz pokryje koszty związane z działalnością komisji śledczej.

8) Komisja śledcza będzie działać także na terytorjum albańskim.

9) Grecja zobowiązuje się wypłacić kwotę czterechdziesiąt, którą ustali międzynarodowy trybunał w Hadze po rozpatrzeniu wyników komisji śledczej, zaopatrzonej w uwagi rady ambasadorów.

10) Rząd grecki złoży natychmiast w Szwajcarii sumę 50 milionów lirów.

Równocześnie rada ambasadorów przyjęła do wiadomości oświadczenie rządu włoskiego, że zajęcie Korfu i kilku innych wysp jest jedynie gwarancją dla Włoch, iż Grecja udzieli im zadosyćuczynienia. Sfery miarodajne w Londynie wyrażają zadowolenie z tej decyzji i wskazują, że decyzja ta jest prawie identyczną z ostatnimi przesłankami Ligi Narodów.

Eskadra włoska opuszcza Salamine

Rzym. (PAT.)

Rząd ateński zakomunikował przedstawicielom Włoch, Francji i Anglii, że eskadra włoska otrzymała rozkaz opuszczenia Salamine i udania się do Valos. Rząd grecki za-

wiadania równocześnie, że rozporządzenie to było konieczne celem wykluczenia wszelkich nieporozumień, jakie mogłyby mieć miejsce przy pojawieniu się statków włoskich w zatoce Sarańskiej oraz celem bacznego obserwo-

wania Aten, które przy znacznym oddaleniu salamińskiej eskadry byłyby miastem zupełnie bezbronem. Koła dyplomatyczne okazują żywe zdziwienie z powodu tego oświadczenia Grecji.

Zaprzysiężenie nowych ministrów.

Warszawa. (PAT.)

W ubiegły czwartek o godzinie 7-ej wieczorem odbyło się w Belwederze zaprzysiężenie ministrów przemysłu i handlu, inż. Marjana Szydłowskiego, i pracy i opieki społecznej, Stefana Smólskiego, wedle przepisanej rotacji przysięgi. Przysięgę odebrał p. Prezydent Rzeczypospolitej.

Zjazd P. S. L. we Lwowie.

Lwów. (PAT.)

Odbyło się tutaj zebranie rozszerzonego zarządu okręgowego P. S. L., na które przybył prezes ministrów Witos oraz minister reform rolnych Osiecki. Zebranie przemieniło się w zjazd, w którym wzięli udział wszyscy posłowie stronnictwa P. S. L. z Małopolski wschodniej i liczni delegaci z Wołynia. Równocześnie odbył się zjazd osadników, na którym przystąpiono do zorganizowania związku osadników w Małopolsce wschodniej. Na zebraniu tem prezes ministrów Witos wygłosił dłuższe przemówienie, a minister reform rolnych Osiecki omówił sprawę zrealizowania ustawy o reformie rolnej.

Agitacja ukraińska na rzecz metrop. Szeptyckiego.

(Telefonem od własnego korespondenta).

Lwów.

Z okazji przyjazdu metropolity Szeptyckiego partja Trudowa rozszerza swą agitację, urządzając wiece, które uchwalają i wysyłają protesty do Warszawy i Rzymu przeciwko zatrzymaniu metropolity. Partja ta wysłała również szereg protestów przeciwko rzekomemu prześladowaniu Rusinów. W cerkwiach zarządzono nabożeństwa za zdrowie metropolity, w czasie których zbiera się datki na cele partyjne. W kołach ruskich zapewnijają, że powrót metropolity do Lwowa nastąpi wkrótce, a ostateczne formalności z metropolitą załatwi ks. prymas Dalbor. Wielkie nadzieje pokładają Rusini w interwencji nuncjusza papieskiego w Warszawie.

Wycieczka bułgarska w Polsce.

Lwów. (PAT.)

Onegdaj przybyła do Lwowa wycieczka bułgarska, złożona z kilku profesorów uniwersytetu, szkół średnich i reprezentanci różnych stowarzyszeń. Na dworcu powitała wycieczkę orkiestra wojskowa hymnem bułgarskim, poezem imieniem miasta przemówił radca J. Wiłki, następnie kurator okr. lwowskiego p. Jobiński, im. Targów wschodnich dyr. Grossmann, im. kolonii bułgarskiej we Lwowie p. Mutałow, który zakończył przemówienie okrzykiem na cześć Rzeczypospolitej, armji polskiej i Prezydenta. Dalej przemawiał im. Bułgarów p. Stanew, prez. tow. naucz. bułgarskich, zaś uczestnicy wycieczki odśpiewali po polsku polski hymn narodowy.

Po trzęsieniu ziemi Japonia nawiedzona holera.

Paryż. (PAT.)

Donoszą nam z Kobe ze źródeł japońskich, że w Jokohamie wybuchła cholera.

Osaka. (PAT.)

Od dnia 1 b. m. do 6 b. m. obserwatorium w Tokio zarejestrowało 1829 wstrząśnień ziemi.

Spokój przywrócono. Przy pomocy wojska i marynarzy odbywają się prace nad usunięciem gruzów. 135 tysięcy ludzi jest bez dachu. Gmachów poselstw i ambasad strzegą wojska.

Paryż. (PAT.)

Ministerjum spraw zagranicznych otrzymało od swoich agentów dyplomatycznych w Japonii depesze zawiadamiające, że kolonia francuska w Tokio ocalała, zarówno, jak cały personal urzędniczy z wyjątkiem tylko konsula francuskiego w Yokohamie. Ambasada francuska jest spalona całkowicie. Towarzystwo franko-japońskie w Paryżu objęło inicjatywę otwarcia subskrypcji na korzyść ofiar katastrofy. Rada miejska w Marsylii złożyła na ten cel 100 tysięcy franków.

Dalsze aresztowania komunistów wśród nich szpieg niemiecki.

Telefonem od własnego korespondenta.

Warszawa.

Przed kilku dniami policja ponownie zatrzymała znaczną grupę komunistów. Jeden z ważniejszych aresztowany Kwiatkowski Zdzisław, został w lipcu 1915 r. delegowany do Rosji, gdzie po przewrocie politycznym wstąpił na ochotnika do jednego z pułków bolszewickiej piechoty w Moskwie. Niebawem został przydzielony do sztabu, a następnie do czerwonej szkoły oficerskiej.

Brał udział w wyprawie przeciw Wranglowi, lecz wyróżnił się szczególnie podczas inwazji bolszewickiej, wobec czego mianowano go dowódcą czerwonej dywizji oraz komisarzem politycznym.

Grasował on w Polsce, gdzie zamierzał wprowadzać komunistyczny ustrój. Ostatnio wrócił do Polski, gdzie poznano go i aresztowano. Drugi zatrzymany to Baeder-Bederski, szpieg niemiecki, który w dn. 28 z. m. znalazł się w Wilnie, bez polskiego dowodu osobistego.

Nie tracąc animuszu zgłosił się do jednej

z poważnych polskich instytucji, gdzie przedstawił się jako baron Baeder-Baderski vel d'Anteda obywatel amerykański, szef biura wywiadowczego francuskiego, przyczem podał, że był uprzednio w 1918 r. wywiadowcą w niemieckim sztabie generalnym w Konstantynopolu. Udzielał wiadomości sztabom koalicyjnym, zmuszony był przeto schronić się w Polsce.

Na potwierdzenie tego okazał papier t. zw. „Personal Ausweis“ z fotografią i pieczęciami, oraz list gończy, również z pieczęciami i fotografią.

Baderski poprosił o wydanie mu polskiego paszportu i o poparcie...

Całe to opowiadanie i prośba wywarły odwrotne wrażenie i po zatrzymaniu go i przeprowadzeniu śledztwa wykazało się, że opowiadanie było zmyślane a papiery fałszywe.

Dowiedziane zostało natomiast, że jest to faktycznie szpieg niemiecki, który sam wpadł w zatrask. Przewieziono go do więzienia w Warszawie.

32 miliony dzienna płaca robotnika w Gdańsku.

Gdańsk. (PAT.)

Od dnia dzisiejszego zarobek dzienny robotnika portowego wynosić będzie 32 miliony.

„Lwów“ przepłynął równik.

Rio de Janeiro. (PAT.)

Przybył tu polski statek szkolny Lwów. Należy nadmienić, że Lwów jest pierwszym statkiem odrodzonej Polski, który przepłynął równik.

3 miliony kilo chleba w Berlinie.

Berlin. (PAT.)

Cena dwufuntowego chleba bezkarkowego wynosi od dziś 2.800.000 Mkn.

Zaognienie sporu jugosłowiańsko-włoskiego

Paryż. (PAT.)

Rząd jugosłowiański zawiadomił Włochy, iż zamierza odnieść się do prezydenta związkowego szwajcarskiego o arbitraż w sporze jugosłowiańsko-włoskim.

Rzym. (PAT.)

Jak się zdaje, Jugosławia odmówi ratyfikacji układu w sprawie Rjeki w określonym terminie 15 września. Koła polityczne włoskie nie są tą ewentualnością zaniepokojone i przypominają, że odrzucenie układu przez Jugosławję przywróci Włochom swobodę działania. W Rzymie panuje opinia, że jeżeli Jugosławia liczy na zaostrenie się konfliktu z Grecją, mając przytem na pamięci słabość dawnych rządów włoskich, to w stosunku do rządu obecnego popełnia błąd, co do którego niebawem się spostrzeże.

NOWY SEZON W TEATRZE J. SŁOWACKIEGO.

Fircyk w zalotach.

(Komedja w 3 aktach Fr. Zabłockiego).

Nowy sezon w miejskim teatrze rozpoczął się pod znakiem zupełnego rozbicia zespołu artystycznego, zwłaszcza męskiego. Rozbicie zespołu miejskiego jest tak gruntowne, że już w samym początku, wystawiając „Fircyka w zalotach“ trzeba było sztukować ensemble — występować p. Osterwą. A co będzie dalej?

Odszedł bowiem artysta tej miary co Sosnowski, artysta jedyny z tych, co w teatrze J. Słowackiego reprezentowali najlepszą tradycję jego, współreżyser sztuk St. Wyspiańskiego i najlepszy odtwórca kreacji Słowackiego. Odszedł p. Z. Nowakowski, bardzo utalentowany reżyser i aktor, bez którego niepodobna sobie wyobrazić, jak będą wyglądały „Dziady“ w miejskim teatrze! Był to przecież najlepszy odtwórca Konrada między współczesnymi. Odszedł p. Zbucki, pierwszorzędnny komik na scenie J. Słowackiego. Wymienieni trzej artyści odeszli nie do — Warszawy, ale do — krakowskiej „Bagateli“. Rozbicie więc zespołu teatru miejskiego nie jest wynikiem wzmoczonych aspiracji do sceny stołecznej u wymienionych artystów, ale jest następstwem niezdrowych stosunków panujących w teatrze miejskim. Nie chcą ich dotykać, bo oplecione są one taką pajęczyną plotek, intryg i pokrakowskiej złośliwości, że jedynym sposobem na nie jest obejść je zdaleka. Niemniej jednak opinia publiczna musi zwrócić się do prezydium miasta z zapytaniem, jak mogło do czegoś podobnego dopuścić? A jeśli prezydium miasta nie potrafi utrzymać nawet dwóch aktorów związanych z teatrem miejskim tradycją, talentem i aspiracjami, to lepiej niech Teatr J. Słowackiego wydzierżawi i nie bierze na siebie odpowiedzialności za balagan, jaki obecna dyrekcja w teatrze miejskim stworzyła.

U progu nowego sezonu teatralnego stajemy

bowiem wobec takiej sytuacji, że poważnej sztuki z silnymi rolami męskimi nie będzie wprost kim obsadzić. Odszedł bowiem nadto bardzo zdolny aktor, młody, do kreacji typów niezdrowych i anormalnych predestynowany, jakim był p. Niewiarowicz, odszedł wychowany na scenie krakowskiej Krasnawiecki i Modrzewski, a nadto odeszły z pań: Pancerwiczowa, Modzelewska (matka i córka), Kosicka-Gallowa, Orlikówna, Kajska, a podobno ma odejść i p. Żmijowska i Nosarzewska. Jest to zatem formalny exodus, podobny do tego, jaki nastąpił za czasów Solskiego, ale też Solski po takim wyjściu aktorów dłużej niż rok teatru utrzymać nie mógł.

Stosunki panujące na scenie miejskiego teatru wymagają na gwałt akcji sanacyjnej, która powinna być powierzona specjalnemu komitetowi, aby ratować przynajmniej honor miasta, któremu opieka nad teatrem została powierzona. Wprawdzie zostały zaangażowane na scenę krakowską p. Wysocka i Solska i parę pań z „Reduty“ warszawskiej, ale nie mogą one stanowić żadnego równoważnika za Sosnowskiego, Nowakowskiego i Zbuckiego. Dyrekcja zapowiada występy artystów warszawskich. Ratowanie zespołu występami z Warszawy podkopuje do reszty znaczenie Teatru J. Słowackiego, który kiedyś był szkołą aktorów, a w każdym razie przechowywał tradycję dobrej gry, poważnego repertuaru i dobrego smaku. Dziś to wszystko, co się określało nazwą „tradycji“ wobec rozbicia zespołu należy do przeszłości. Na Teatr J. Słowackiego przyszedł okres krytyczny, przypominający ostatnie smutne czasy teatru lwowskiego.

Przyjęto też do teatru miejskiego wiele sił młodych, początkujących. Teatr im J. Słowackiego ma im zapłacić trzech loków, choć dramatycznie, któregoś dnia nie odejść. Są to ludzie, którzy w teatrze tego roku są nie potrzebni, niepodobna im w nim znaleźć miejsca, nie ma im w nim miejsca. Warte jest zapytanie, czy także w tych warunkach nasuwa się pytanie, które zeszłego jeszcze roku kategorycznie zaprzeczaliśmy. Czy nie lepiej byłoby teatr miejski krakowski wydzierżawić? Mam wrażenie, że w tak zabałaganionych stosunkach, jakie obecnie panują w prezydium miasta i miejskiej komisji teatralnej, dzierżawa teatru daje lepszą rękojmię obrony kulturalnych zadań Teatru im. J. Słowackiego niż jego umiastowanie.

Sezon obecny otworzyła dyrekcja teatralna, idąc po linii najmniejszego wysiłku granym już w sezonie letnim. „Fircykiem w zalotach“. I pod tym względem widoczny jest krok wstecz. Dotąd bowiem istniała tradycja, starannie zresztą w Teatrze J. Słowackiego utrzymywana, aby sezon otwierać sztuką klasyczną, starannie przygotowaną, a stanowiącą jakąś atrakcyjną nowość sezonu. P. Trzciniński z tradycją wiłocześnie nie ma skrupułów, jeśli wyciągnął na afisz ognaną jeszcze w lecie komedję Zabłockiego. Liczył tu niewątpliwie na urok p. Osterwy w roli „Fircyka“.

P. Osterwa przyjechał do Krakowa z wielkim poświęceniem własnych obowiązków, które nań spadły z roli dyrektora miejskich teatrów warszawskich, aby załatać dziurę w zespole krakowskim i poratować w potrzebie kolegi-dyrektora.

Tę koleżeńską przyjaźń zauważyć też można było w całej grze p. Osterwy, który tak zoserażował „Fircyka“, iż z typu cynicznego warszawskiego hobstaplera, została tylko nazwa fircyka. Za to mógł p. Osterwa powiedzieć o sobie z wdziękiem: „Coż, czy nie jestem jak cacko?“ Dwieście podlotków obecnych na przedstawieniu zakochało się w nim z miłością, a długie dwieście zakochało się nazwem na podstawie powiślań swych koleżanek. P. Osterwa nie miał bożym „Fircyka“ Fr. Zabłockiego, który p. Trzciniński.

Polipie macki.

Kapitał niemiecki i austriacki opłata coraz bardziej Polskę. — Które banki wiedeńskie usadowiły się już ze swym kapitałem w Polsce. — Zerwać macki polipie!

(BT). Polska jęcząca przez blisko 150 lat w kajdanach trzech zaborców, skazana na eksploatację przez nich jej najwartościowszych dóbr naturalnych, kępowana z jednej strony ustawami ograniczającymi koncesje handlowe i przemysłowe — o ile chodziło o rozwój przemysłu i handlu rodzimego, zarzucana z drugiej strony wiedeńskim i berlińskim kapitałem niemieckim i żydowskim w formie banków i różnych Towarzystw akcyjnych cieszących się pełnym poparciem władz centralnych (Wiednia i Berlina), Polska, opłataną w ten sposób wielką i bardzo skomplikowaną siecią wrogięgo nam i na ztratę naszą a priori obliczonego kapitału, wbrew jego rachunkom zmartwychwstała.

Zmartwychwstała jednak w warunkach wprost fatalnych pod politycznym, etnograficznym i — jak to z powyższego wynika — ekonomicznym względem.

Gdybyśmy posiadali zmysł organizacyjny Niemców, ich tężyznę i rzutność, ich wytrwałość w pracy i przedsiębiorczość, zdołalibyśmy niewątpliwie wyemancypować się od zależności niemiecko-kanalistycznej i dziś powinnismy posiadać pełną niezależność finansową. Tak jednak niestety nie jest, jest nawet gorzej niż było.

Winne dotychczasowe, a przede wszystkim poprzednie rządy, winniśmy sami.

Polipie macki kapitału austriackiego, niemieckiego nie tylko nie zwolniły nas ze swych dotychczasowych ślepków, one zacieśniają się jeszcze bardziej, sięgają coraz głębiej.

Najgorzej przedstawia się pod tym względem **stosunek Małopolski do Wiednia**, gdyż Wielkopolska już w czasach przedwojennych, wyrobiona w twardej pruskiej szkole zdołała się więcej usamodzielnić.

Nasze warszawskie „Nowiny finansowe“ kilkakrotnie już o tem wspominały przy równo cześnie zapodawaniu szczegółów. Gdy zaś przyjrzymy się bliżej wiedeńskiej „Die Börse“ z 23 sierpnia b. r. i umieszczonemu tam zestawieniu, doznamy niewątpliwie uczucia, że wnętrzości nasze toczy skir, którego dziś bez energicznej i zdecydowanej operacji nie usuniemy.

Zestawienie to wykazuje oficjalnie udział wiedeńskich banków w bankach i przedsiębiorstwach na ziemiach polskich, głównie zaś w Małopolsce i na Śląsku.

I tak:

„Wiedeński Bank Związkowy“ (obecnie firma brzmi: „Powszechny Bank Związkowy w Polsce“) kapitał żydowsko-niemiecki, zatrudnia tylko żydów. Filje: Kraków, Lwów, Tarnów, Przemysł, Tarnopol i ekspozytury. Główny „samotrzask“ na miliony dolarów, które — omijając Syndykat Banków polskich w New Jorku i Guaranty-Trust Company jako komandyty Państwa Polskiego napływają do Polski, a raczej do tego banku i tą drogą do Wiednia i Niemiec. Jest w stosunku korespondencyjnym z wszystkimi większymi bankami polskimi.

„Laenderbank“ Wiedeń nazywa się u nas Powszechnym Bankiem Kredytowym z filjami we Lwowie i w Krakowie, uprawia spekulacje dewizowe i giełdowe, tudzież pośrednictwa w handlu żydowskim, zatrudnia prawie wyłącznie żydów.

„Lombard und Eskomptebank“ partycypuje w Śląskim Banku Eskontowym w Bielsku, w tekstylach, żelazie etc.

„Allgemeine Verkehrsbank Wien“ — Powszechny Bank Obrotowy, filje Kraków — Lwów, w łączności z wielką rafinerją w Floridsdorfie, finansuje cały szereg kopalń nafty naszego Podkarpacia.

Bankhaus Rothschild Wien, finansuje kilka największych kopalń i rafinerji nafty w Małopolsce, np. T. A. dawniej Fanto. „Galicja T. A.“ (ogromne kopalnie i raf.), „Nafta“ (jedno z największych Towarzystw kopalnianych i rafineryjnych) i inne. Personal żydowski.

„Allgem. Depositen-Bank Wien“ — wspólnie z Polskim Bankiem Przemysłowym przy pośrednictwie Artura Goldschmieda (żyda) za-

kładają we Wiedniu dla obrotu dewizowego i „handlu“ polskimi akcjami „Austro-Polnische Bank“ a partycypuje prócz innych banków wiedeńskich także znany przemysłowiec naftowy p. Lewakowski. Tenże Allg. Dep. Bank finansuje kilka przedsiębiorstw — jak np. „Silesia“ Sp. Akc. Dziedzice i inne.

„Niederöst.-Eskompte-Ges.“ przez Polski Bank Przemysłowy partycypuje w udziałach „Huta Bismack“, katowickie Tow. Gór. i Hutnicze i inne.

„Merkurbank“ Wiedeń przezwał się u nas Bankiem Komercyjnym w Krakowie z filjami, partycypuje w fabryce maszyn Zieleniewski, w Galic. Montanach, uprawia spekulacje dewizowe etc., kapitał żydowsko-niemiecki, zatrudnia prawie wyłącznie żydów.

„Unionbank“ Wiedeń, u nas przezwał się „Polski“ Bank Unja we Lwowie, kapitał żydowsko-niemiecki, regime u nas w 70 proc. żydowskie, a splot finansowanych przezeń olbrzymich interesów przerażający. Via Powszechny Bank Obrotowy — Huta Laury i Huta Królewska. via Bank Małopolski partycypacyjnie zastępujący Bodenkreditanstalt Wiedeń i Oest. Kreditanstalt fuer Handel und Gewerbe Wiedeń a przy udziale Warsz. Banku Dyskontowego, Śląskiego zakładu kredytowego Bielsko i Banku Hipotecznego — olbrzymi koncern naftowy „Dąbrowa“ (naczelnicy dyrektorzy Dr. Arnold Segal, Dawid Seelenfreund), Gal. Karp. Akc. Naftowe Tow. „Schodnica“, dalej „Lokomotywy“ Chrzanów z udziałem „Staatsseisen-

bahngesellschaft“, Sp. Akc. Hirtenberger, Cement Holesowski, „Pocisk Warszawa“, T. A. Enzensfelder itd itd.

Na razie wystarczy, chociaż to cząstka tylko ko stanu faktycznego.

Przemysł naftowy w 90 proc., węgiel, żelazo, tekstyle, drzewo, cały prawie handel i przemysł surowy i przetwórczy jeżeli nie w całości, to w lwiej części opiewał kapitał żydowsko-niemiecki, w zależności od niego lub w łączności z nim są nasze banki, które akeję tę w dalszym prowadzą ciąg, często zmuszone do tego apatią naszego polskiego kapitału i dziwną nieorientacją dotychczasowych rządów.

Jakżeż dziwić się dewaluacji przekraczającej naszą siłę płatności, jakżeż dziwić się drożyznie?

Czy wobec tego projekty z Boselem nie powiększają niebezpieczeństwa, musi rząd i całe społeczeństwo dobrze wziąć pod rozwagę.

Musimy wyteżyć i skupić wszystkie nasze siły, by się z tych polipa macek uwolnić, nie dopuścić do ich pomnażania.

Nie znaczy to, żeśmy kapitałów obcych (byle nie wrogich) nie powinni przyjmować dziś, gdy ich koniecznie do sanacji skarbu potrzebujemy, musimy się jednak koniecznie wyzbawić kapitałów niemiecko-żydowskich, muszą zniknąć pasorzytnicze i na tymże kapitale oparte różne banki i bankczki, których nadmierna liczba żeruje na naszym żywym ciele.

Musimy przede wszystkim wydobyć nasze drzemiące siły własne jeżeli zaś szukać mamy współdziałności z obcym kapitałem na naszej ziemi, to tylko z takim, który oprócz zysku realnego nie oblicza z góry „Drang nach Osten“.

Ministerstwo skarbu konfiskować będzie majątki podatnikom fałszującym daty podatkowe. Represje na nieudolnych urzędników i niesumiennych płatników.

Kraków, 9 września.

Wedle informacji z miarodajnych kół, podatek za rok ubiegły wpłacony został dotychczas zaledwie w wysokości 23,5 proc., cała zaś reszta do tej pory zalega. Również i podatek obrotowy, który miał dać w ub. miesiącu 7 miliardów, dał zaledwie 1 miliard. Rząd liczył zaś, że wpłata regularna podatków umożliwi już w październiku r. b. zatrzymanie maszyny drukarskiej.

Winę takiego stanu rzeczy ponoszą w znacznej mierze urzędnicy skarbowi. Jako zaś klasyczny przykład niechaj posłuży następujący wypadek: Pewien kupiec z Zakopanego przedłożył fasję od podatku obrotowego na 150 milionów. Jak wiadomo sama fasja w sobie jest śmiesznie mała, bo obrót tygodniowy

wynosi dziś u przeciętnego kupca 150 milionów; tymczasem komisja szacunkowa obniżyła owemu kupcowi wymiar na 30 milionów. Jak przypuszczają, stało się to dlatego, że większa część członków komisji była osobiście zainteresowana w tem, by fasje były jak najniższe. Jednakowoż kupiec nie chcąc, aby go podejrzewano, sam wniósł rekurs przeciwko tak niskiemu wymiarowi.

Przeciwko podobnym skandalicznym wypadkom zamierza ministerstwo skarbu wydać rozporządzenie, w myśl którego płatnikom fałszującym daty podatkowe, konfiskowany będzie cały majątek, a urzędnicy zwalniani z miejsca za nieudolne urzędowanie.

Jak się dowiadujemy, plany powyższe rozpatrywane są już w ministerstwie.

Cukru będziemy mieli we wrześniu poddostatkiem! Zwiększone przydziały cukru dla miast.

Kraków, 9 września.

W m. wrześniu miasta polskie otrzymają za pośrednictwem tow. aprowizacji miast zamiast 85 i pół wagonów przyznanych w sierpniu — 90. Ogółem była Kongresówka otrzymała w sierpniu 51 wagonów cukru, Małopolska 32, Kresy

7, Poznańskie zaopatrywane jest bezpośrednio w wolnym handlu w dostatecznych ilościach oraz przez miejscowy związek cukrowników. Województwo śląskie otrzymuje bezpośrednio 60 wagonów, Warszawie przyznano na wrzesień zamiast 60 — 66 wagonów cukru.

Traktat handlowy polsko-belgijski. Exportować będziemy drzewo, naftę — a otrzymamy za to maszyny.

W tych dniach nastąpi w Brukseli wymiana dokumentów ratyfikacyjnych traktatu handlowego polsko-belgijskiego, ratyfikowanego już przez obydwaj kraje. Fakt ten wprowadzi w życie oddawna oczekiwany już traktat handlowy, który niewątpliwie przyczyni się znacznie do zacieśnienia węzłów przyjaźni między Belgią a Polską.

Opart jest on, jak zresztą wszystkie inne w. iniejsze traktaty, na klauzuli nawzajemnego uprzywilejowania. Jest bardzo korzystny, zwła-

szcza dla kupców polskich.

Ów traktat handlowy utoruje też drogę przyplwowi kapitałów belgijskich do Polski, co przyczyni się znacznie do rozwoju przemysłu polskiego.

Polska posiada cały szereg surowców, które będzie importować, a więc: drzewo, naftę, len, zboże i t. d. Wzajemian za to Belgja ofiarowuje: lokomotywy, wagony i cały szereg maszyn, zwłaszcza rolniczych. Przyczynią się one do podniesienia produkcji polskiej.

Co się dzieje w całej Polsce.

Udział społeczeństwa w walce z lichwą. — Podatek od jedzenia w restauracjach po godz. 10-tej wieczór. — Strajk zecerów w Radomiu. — Szkolnictwo lwowskiego okręgu. — Wszechpolski zjazd rejentów w Warszawie. — Budowę portu w Gdyni obejmie prywatne konsorcjum. — Zyski za opłaty wywozowe. — Polskie krajobrazy na materjach na suknie. — Ruch na naszych kolejach. — Nowe awanse w armji. — Bony „gazowe“, „wodne“ i „elektryczne“ w Gdańsku. — Profanacja grobowca rodziny Lutomińskich. — Nowy rodzaj spekulacji w Gdańsku.

Mimo nawoływania władz administracyjnych i prasy społeczeństwo samo bierze dotąd słaby względnie udział w walce z lichwą; mimi to inicjatywa poszczególna zaczyna wydawać tu i ówdzie pożądane owoce. M. in. donoszą pisma warszawskie, że przedstawiciele producentów rolnych zgłosili cenę mkp. 250 tysięcy za korzec żyta, podczas gdy pertraktacje urzędu walki z lichwą wykazały na posiadzeniu kalkulacyjnym mkp. 350.000 za korzec, zaś w tym samym czasie piekarze kalkulowali swoje obliczenia, opierając się na cenie mkp. 400.000. Okoliczność zaś, że młynarze będą zakupywali zboże na giełdzie zbożowej, ułatwi władzom stwierdzenie ceny istotnej i zastosowanie tejże przy kalkulacji cen na wyroby piekarskie.

Magistrat m. Warszawy zatwierdził na ostatnim posiedzeniu przepisy wykonawcze do podatku od spożycia w restauracjach po godzinie 10 min. 30 wieczorem. Podatek ten zacznie obowiązywać w dwa tygodnie od daty ogłoszenia. Wydział podatkowo-egzekucyjny przystąpił już do zorganizowania kontroli, gdy uchwała co do tego podatku wejdzie w życie.

We wszystkich drukarniach radomskich wybuchł strajk zecerów. Powody strajku są wyłącznie charakteru ekonomicznego. Zecerzy żądają prócz procentów wykazywanych przez komisję statystyczną, jednorazowego zasiłku, podwyższenia minimum miejscowego do 75 proc. minimum warszawskiego. Strajk zapowiada się na dłuższy przeciąg czasu.

Jedno z pism lwowskich podaje ciekawą statystykę z lwowskiego okręgu szkolnego. Od budowano dotychczas 700 budynków szkół powszechnych, drugie 700 jest jeszcze nieobudowanych. W okręgu lwowskim znajduje się obecnie 56 państwowych gimnazjów i szkół realnych i 50 prywatnych szkół.

Wszechpolski zjazd notariuszów rozpoczął się w Warszawie w dn. 8 b. m. i potrwa trzy dni. Uroczyste otwarcie zjazdu przez prezesa komitetu Okołowicza nastąpiło w sali posiedzeń sądu najwyższego w obecności ministra sprawiedliwości, wyższych władz sądowych, posłów na Sejm i senatorów, o godzinie 12 w południe. W zjeździe bierze udział przeszło 250 rejentów.

W związku z akcją oszczędnościową Rządu projektowane jest obecnie przekazanie dalszych prac nad budową portu w Gdyni prywatnemu konsorcjum. Plan ten istniał już dawniej — rząd posiadał nawet pewne poważne oferty. Obecnie sprawa ta staje się znów aktualna. W grę wchodzi bardzo solidne kapitały krajowe i zagraniczne, tudzież wybitni fachowcy.

Za miesiąc sierpień wpłynęło do skarbu państw. 29 miliardów 90 milionów marek pol. wyłącznie za opłaty wywozowe. Przytem zauważyć należy, że w sierpniu ani mięso, ani zboże wywożone nie było.

Do rzędu dziwactw mody obecnej przybyły materiały wełniane na suknie i bluzki, których deseń składa się z obrazków z figurami ludzkimi, krajobrazami, zwierzętami i t. p. Materiały te w handlu blawatnym już są dość pospolite, brakowało im jednak motywów swojskich. Jedną z malarek warszawskich teraz dopiero na żądanie fabryki w Szwajcarii wykonała szereg wzorów, opartych na krajobrazach i typach polskich. Modne suknie ilustrowane są podobne do ekranów oblepionych obrazkami kolorowymi, wyciętymi z książek dla dzieci!

Ministerstwo kolei żelaznych podaje, że w ciągu lipca b. r. przewieziono średnio dziennie 8.360 wagonów na kolejach polskich. W tem: naładowanych na własnych stacjach 5360, przyjętych z zagranicy dla Polski 1734, tranzytowych przez Polskę 1013.

W najbliższym czasie wyjdą dodatkowe rozporządzenia i rozkazy M. S. Wojskowych w sprawie awansów wojskowych. Przygotowane prace w tej dziedzinie interesujące szeroki ogół korpusu oficerskiego są w toku.

Stan finansowy Gdańska staje się coraz trudniejszy i grozi nieuniknioną katastrofą bankructwa. Nie wystarczają już wszelkie nadruki na wydanych przez miasto pieniądzech — brak gotówki daje się w dalszym ciągu boleśnie wznaki. Chcąc częściowo zapobiec wszelkim powstającym z tego powodu anomaljom, postanowiły zakłady miejskie, dostarczające gaz, wodę i prąd elektryczny wydać specjalne bony pieniężne, które można nabywać i dawać miastu w zapłatę. Magistrat zamierza tą drogą

zaopatrzyć się w odpowiednie zapasy gotówki i przeprowadzić przed dalszą dewaluacją dolara większe transakcje przy zakupie węgla itp.

W majątku Kruszyna p. Piotrkowem p. Stanisława Lubomińskiego, niewysledzeni złoczyńcy dokonali profanacji rodzinnych grobów w pałacowej kaplicy. Zdolali oni przed spłoszeniem rozbić dwie trumny — niewiadomo, czy były w nich kosztowności i jakie. Stwierdzono natomiast, że w innych trumnach, które ocalały, na palcach zmarłych były bogate pierścienie.

W Gdańsku zaczęto od kilku dni skupywać dawniejsze przedwojenne banknoty tysiącmarkowe z nadrukiem czerwonym, jako posiadające większą wartość — wartość o podkładzie złota. Są ludzie, którzy za takie banknoty płać nawet po 5 milionów — są tacy, którzy za 25 sztuk takich tysiącmarkówek ofiarują meble większej wartości itp. Zapatrywania co do tego rodzaju nowej spekulacji są najróżnorodniejsze nawet wśród dyrektorów banków, wobec czego trudno dziś powiedzieć, czy kupujący takie tysiącmarkówki pokryją swe koszty.

Stosownie do rozporządzenia ministra skarbu o sprzedaży rządowych wyborów tytoniowych na sztuki, każdy koncesjonowany sprzedawca obowiązany jest posiadać wyroby rządowe tytoniowe i na żądanie klientów sprzedawać je na sztuki. Sprzedawcy nie stosujący się do powyższego rozporządzenia będą pociągnięci do odpowiedzialności.

Morderca i kat ludności polskiej

Oślawiony ukraiński pułk. Federowicz przed sądem.

Ogólnaj rozpoczęła się we Lwowie kadencja sądu przysięgłych, a na ławie oskarżonych zasiadł Włodzimierz Federowicz, b. major wojsk ukraińskich, oskarżony o zbrodnię morderstwa, zbrodnię gwałtu publicznego i zbrodnię kradzieży.

Rozprawa przeciwko niemu toczyła się już w listopadzie ub. r. przed sądem przysięgłych i Federowicz skazany został na karę śmierci zamienioną na 15 lat więzienia. Najwyższy sąd jednak zniósł ten wyrok, polecił przeprowadzenie ponownej rozprawy.

Oskarżony już jako major 1. p. uł. austr. odznaczał się wielką nienawiścią do Polaków. Po rozpadnięciu się Austrii, Federowicz wstał

pił do wojska ukraińskiego i wtedy zaczął się pastwić nad jeńcami polskimi. Gdy w listopadzie 1918 r. wracał z Rosji do Polski batalion 16 p. strzelców, złożony przeważnie z Polaków, i stanął w Mikulińcach, musiał stoczyć walkę z watahą ukraińską, której dowodził oskarżony. Wreszcie strzelcy poddali się i wywiesili białą chorągiew. Federowicz kazał im złożyć broń, a następnie skierował przeciw nim karabiny maszynowe, przyczem przeszło 100 ludzi straciło życie. Nad pozostałymi jeńcami pastwił się w okrutny sposób, kazał swoim żołnierzom „ponulać“, oficerów bił po twarzy, a kilka kazał rozstrzelać.

Rozprawa potrwa 7 dni.

Tajny dom gry i schadzek w warsztacie stolarskim.

Co wykryła policja warszawska.

Policja warszawska wpadła na nowy rodzaj lokali, w których aferzyści i aferzystki usiłują urządzać domy gry w połączeniu z miejscami pijatyk, schadzek i innych rozrywek w tym rodzaju. W pewnym wypadku zdemaskowano pomyslową kombinację.

Na pierwszym piętrze domu w okolicach ul. Żelaznej mieszkała „osoba“ już karana za przedsiębiorstwa niedozwolone, na parterze mieścił się ubogi zakład stolarski, utrzymywany przez fabrykanta tandety meblowej. Pomysłowa

„osoba“ zaofiarowała stolarzowi przyzwolną placę komorną w godzinach od 5-tej po poł. do rana, w którym to czasie warsztat jest nieczynny. Stolarz zgodził się na uprzątnię codziennie lokalu w taki sposób, że „osoba“ będzie mogła wnieść swoje meble oraz potrzebne akcesoria i nad ranem usuwać je bez hałasu.

Policja miała konfidenta, który wszystko to zbadał dzięki czemu inauguracja nowej spelunki karciano-bufetowo-tanecznej spaliła na panewce.

Spiąca Marysia.

Już dziewięć dni spi. — Co będzie dalej?

Kraków, 7 września.

Dzienniki warszawskie donoszą o niezwykłym wypadku śpiączki.

Oto osiemnastoletnia posługaczka hotelowa Marja Sobczyńska, zamieszkała z matką przy ulicy Półwale 14, zasnęła przed dziewięciu dniami tak twardo, iż nie sposób było jej się do budzić. Naprawdę matka wstrząsała nią z całej siły i krzyczała jej do ucha, śpiąca nie otwierając nawet oczu.

Dzień za dniem mijał, matka modliła się i sprowadzała do łóża córki kumoszki, nikt jednak nie był w stanie zaradzić złemu. Śpiąca tymczasem wychudła i wynędzniała.

Dziewiątego dnia zrozpaczona matka zawiadomiła o chorobie dziecka Pogotowie. Pół

godziny męczył się lekarz, zanim zdołał przeprowadzić Marysię do przytomności, cóż, kiedy po upływie kilkunastu minut ponownie zasnęła.

Umieszczono ją w szpitalu Dzieciatka Jezus.

Zywcem spłonęła.

Zona inżyniera z Warszawy Stefanja Grabińska, bawiąc na letnisku w Jastrzębcu-Zdroju, w czasie rozpalania maszyny spirytusowej, oblała się spirytusem. Płomienia, z maszyny objęły ją całą w okamgnieniu, przerażona zaś Grabińska zamiast próbować ugasić ogień, wybiegła z domu z II. piętra na dół. Nie mogła pomóc sąsiadów ani lekarzy — nieszczęśliwa ofiara lekkomyślności wyzionęła w parę chwil potem ducha.

KRONIKA.

REPERTUAR TEATRU IM. J. SŁOWACKIEGO.

Poniedziałek: „Tragedja dzieci“.

Wtorek: „Tragedja dzieci“.

REPERTUAR TEATRU „BAGATELA“.

Poniedziałek: „Proces rozwodowy pani B.“.

Wtorek: „Proces rozwodowy pani B.“.

OKRĘG. URZĄD ZIEMSKI W KRAKOWIE POZOSTAJE. W niektórych pismach z dnia 5-go bm. ukazała się wzmianka o zamierzonym przez Ministerstwo Reform Rolnych zwinieciu niektórych Okręgowych Urzędów Ziemskich. Zawierała ona nieścisłą wiadomość, że zniesiony ma być Okręgowy Urząd Ziemski w Krakowie, a Okręg Krakowski ma być przyłączony do Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Przemyślu. Ministerstwo Reform Rolnych prostuje tę wiadomość, stwierdzając, że zniesiony będzie Okręgowy Urząd Ziemski w Przemyślu, a Okręg Przemyski zostanie przyłączony do Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Krakowie.

WOJEWÓDZKI ZJAZD STRAŻY POŻARNYCH W KRAKOWIE. Wczorajszy dzień był dla Krakowa nader barwny i strojny mundurami ochotników straży pożarnych, którzy z całego Województwa Krakowskiego przybyli tu na Zjazd i obrady nad utworzeniem wojewódzkiego związku krakowskiego straży pożarnych, jako jednostki autonomicznej. — Kraków nasz mógł być wczoraj od ognia zupełnie bezpieczny, skoro miał tylu gości — „feuermannów“, w swych murach. I istotnie przez cały ten dzień stacja pożarna nie zanotowała żadnego wypadku z ogniem. — Od wczesnego ranka rozbrzmiewały po ulicach miasta orkiestry strażaków, którzy — zebrawszy się pod strażnicą — ruszyli szumnym pochodem do kościoła św. Florjana na solenną Mszę św. Po nabożeństwie ruszył pochód na strażnicę, defilując koło pomnika Mickiewicza. Po udekorowaniu drzew za wysługę lat i wspólnej fotografii odbyły się na dziedzińcu strażnicy imponujące ćwiczenia, po których przystąpiono do obrad.

W czasie obrad uchwalono utworzyć wojewódzki związek Straży pożarnych z siedzibą w Krakowie, jako jednostki autonomicznej. Dotychczas istniały: małopolski związek (najstarszy) z siedzibą we Lwowie, związek floriański z siedzibą w Warszawie, założony w r. 1916, związek wielkopolski z siedz. w Poznaniu, zw. pomorski z siedz. w Toruniu i zw. śląski z siedz. w Cieszyźnie. W r. 1921 na zjeździe delegatów Straży pożarnych z całej Rzpltej Polski w Warszawie uchwalono jednakowoż utworzyć jeden związek na całą Polskę, który po połączeniu się dotychczasowych związków został utworzony i z kolei nastąpiła decentralizacja. Związek Rzpltej rozpadł się na wojewódzkie związki, podległe związkowi głównemu. Do tej pory utworzyły się: wojew. związek lubelski (Lublin), wileński (Wilno), nowogrodzki (Nowogródek) i w ostatnie dwa ubiegłe dni związek wojewódzki łódzki (Łódź) i krakowski (Kraków).

Po obradach, zwiedzeniu pamiątek Krakowa i koleżeńskim obiedzie, nastąpiło uroczyste zakończenie Zjazdu w naszym mieście.

CO SIĘ STAŁO ZE SKONFISKOWANEMI TOWARAMI? Niedawno temu donosiliśmy, że władze miejscowe wszczęły energiczną akcję, mającą na celu wykrycie zamagazynowanych dla spekulacji przez rozpasanych lichwiarzy artykułów spożywczych, których brak i horrendalnie wysrubowane ceny nader dotkliwie dawały się nam odczuwać. Akcja ta uwieńczona została nieoczekiwanym zgoła i sensacyjnym rezultatem. Oto wykryto setki tysięcy utajonych towarów spożywczych, które miały być ludności naszego miasta reszprzeczane. Tymczasem dotąd ani mru-mru o tem. Cóż się zatem stało ze skonfiskowanemi towarami? Wróciliśmy do panów paskarzy, którzy tryumfują i drwią sobie nadal ze wszystkiego, przechwalając się ze swej potęgi. Historia zaś powrotu skonfiskowanych artykułów przedstawia się następująco:

Dnia 4 bm. wiceprez. m. dr. Wielgus odesłał akta, odnoszące się do sprawy wspomnianej konfiskaty, do Prokuratury i doniósł równocześnie, że z tydzień dniem zakwestjonowane towary zostają przez Mag. zwolnione z pod zajęcia, przyzem zawiadomił jednocześnie o fakcie tym zagmatwanych w aferę tę kupców handlarzy. Prokuratura jednak uchwaliła na bezpośrednio po tem zawi-

Olbrzymie malwersacje wywozowe.

Oblawa na spekulantów i waluciarzy. — Sensacyjne wyniki. — Spekulanci wywozili z kraju drzewo, naftę i t. d. — Nowy sposób giełdowy sprzedaży i kupna bydła.

Brygada lotna P. P. urządziła **oblawę na kole** oraz w kawiarni Centralnej w Krakowie za różnego rodzaju spekulantami i waluciarzami, której wyniki są nadzwyczajne.

Wpadnięto na ślad różnych malwersacji wywozowych, uprawianych przez obco-poddanych, oraz osobników urodzonych w Polsce, posiadających jednak paszporta zagraniczne. Spekulanci wywozili z kraju **drzewo, naftę** i inne artykuły, prowadzili **handel** w całej pełni nie tylko produktami ziemnymi, lecz również majątkami i akcjami, **nie opłacając należnych podatków. Towar** zakupywali w obcej walucie przez co **obniżali wartość marki polskiej, albowiem** dostawcy, względnie producenci przyjmowali tylko walutę zagraniczną lub też przeliczali marki polskie na równowartość w walucie

lucie zagranicznej.

W toku dochodzeń wyszła na jaw **spekulacja bydłem**, gdzie handlarze zboża zajmują się również i tym handlem, a **bydło jest sprzedawane i kupowane sposobem giełdowym telefonicznie bez oglądania go** — przez co wzrosła ustawicznie cena mięsa.

Wymieniona szajka grasowała od dłuższego czasu, nie opłacając należnych podatków — ogalać kraj z drzewa z całego Podkarpacia, jak Jordanów i tem podobne miejscowości, a przez płacenie obcą walutą działali na ustawiczną zwyżkę cen drzewa. Śledztwo w powyższych sprawach prowadzi wymieniona Brygada. Nazwisk arestowanych na razie ze względu na rozmiar śledztwa nie podajemy.

Tragiczna śmierć pod kołami tramwaju! Fatalne imieniny. — Lekkomysłowość, czy zamach samobójczy?

W ubiegłą sobotę rozegrała się na ul. Karmelińskiej, naprzeciw koszar im. T. Kościuszki tragedia, w której **postradała życie Helena Róg, żona** cieśli, znalazłszy się **pod kołami wozu tramwajowego.** Przebieg tego wypadku był następujący:

Helena Róg wracała do domu na ul. Grzegorzeczą 1. 27 w większym towarzystwie z imieniem od swej siostry Marji Olchowej, zamieszkałej przy ul. Michałowskiego 1. 4, gdzie dłuższy czas się zabawiała. W drodze całe towarzystwo, w wesolem usposobieniu szło sobie naprzód, za nimi zaś postępowała z wolna Rogowa.

Nagle idący usłyszeli za sobą **Krzyk** i gdy

odwrócili się, ujrzeli Rogową pod kołami tramwaju. Ponieważ **nieszczęśliwej z pod tramwaju wydobyć nie było można**, wezwano straż pożarną, która przybywszy, wydostała Rogową z pod wozu i oddała ją opiece wezwanego pogotowia Tow. Ratunkowego.

Dającą **słabe oznaki życia** złożono w karetce pogotowia, w **drodze jednakże do szpitala Rogowa zmarła.**

Wedle dotychczasowych wyników śledztwa **motywem tragedji** była albo **lekkomyślność** Rogowej, która może w zbyt różowym była humcrze, albo też **samobójstwo.** Dochodzenia policyjne w tej sprawie są w dalszym toku.

domieniu odbytem posiedzeniu zwolnione już towary z powrotem zająć. Otrzymała jednakże z Warszawy nakaz, aby sprawą tą więcej się nie zajmować, ani też nad nią się nie zastanawiać i nie ruszać jej więcej — a zatem zwolnić od zajęcia po polsku mówiąc towary.

DYR. PAŃSTW. GIMN. ŻEŃSKIEGO otwiera w klasztorze PP. Prezentek, przy ul. św. Jana 7, południowe oddziały równorzędne. Zgłoszenia będzie się przyjmowało: od urzędników państwowych we wtorek, 11 bm. i czwartek 13 bm., od urzędników autonomicznych, sierót, córek inwalidów, wreszcie od niezamożnych (o ile będą wolne miejsca) w sobotę 15 bm. o godz. 6.30 wieczorem przy ul. Franciszkańskiej 1, 1 p. — Do zgłoszeń przynieść należy: metrykę, świadectwo z II-go półrocza ostatniego roku, ewent. legitymację urzędniczą.

SZATAN CZAROWNICE I CZARY. Sensacyjny wykład Stanisława Przybyszewskiego na powyższy temat odbędzie się we środę 12 bm. o godzinie 8 wiecz. w wielkiej sali Starego Teatru. — Treść wykładu w afiszach. Pozostałe bilety u Wierzejskiego (Rynek Linja A—B) do nabycia.

OFIARY OPRYSZKÓW I ZŁODZIEJI. Karolowi Kołomaśnikowi, zam. przy ul. Retoryka 4, skradziono ze zamkniętego mieszkania garderobę i bieliznę wart. 5 milionów marek. — Józefowi Boryczko, zam. w Myślenicach skradziono w nocy z 6—7 bm. ze zamkniętego mieszkania 12 noży, 12 widełców, 12 łyżek i 12 łyżeczek srebrnych znaczonych monogramem M. B. łącznej wartości 10 milionów marek. — Klementynie Młynarskiej skradziono podczas jazdy koleją między stacją Kalwaria a Ustroniem kostium czarny wartości 2 milionów marek. — Rocholowi Tadeuszowi skradziono z kieszeni podczas jazdy tramwajem na linii 3 portfel z dokumentami kartką zastawniczą na złoty zegarek, oraz kartką na pobór węgla. — Henrykowi Brunnerowi skradziono z kawiarni „Monopol“ przy ul. św. Gertrudy z wieszadła około godziny 20, palto granatowe (ulster) wartości 6 mil. marek.

TAJEMNICZA TRANSAKCJA NA CMENTARZU RAKOWICKIM. Zamieszkały przy ul. Rakowickiej Jan Danilewicz doniósł policji, że nieznaną mu dziewczyną 15-letnią wyprowadziła jego 6-letnią córeczkę na cmentarz rakowicki i wyjąwszy jej z ucha kołczyk, zbiegła w niewiadomym kierunku.

ZE SPORTU.

Kraków.

PIŁKA NOŻNA.

Cracovia—Pogoń 6 : 0 (2 : 0).

Zawody udającej się na turnee do Hiszpanji Cracovii z katowicką drużyną polską Pogonią przynoszą pierwszym łatwo zwycięstwo w stosunku 6 : 0. Cracovia miała słaby dzień, a grę Synowca i Zimowskiego sklasyfikować można jako b. marną. Sędzia p. Lustgarten zbyt czuły dla swego klubu i słaby.

Warta—Wisła 1 : 1 (0 : 0).

Zawody o mistrzostwo Polski w grupie zachodniej. Zawody te stanowiły dla Wisły jedyną sposobność do uzyskania tytułu mistrza grupy zachodniej. Po uzyskaniu przez Wartę wyniku remisowego wydaje się to mało prawdopodobnem. Wisła ma obecnie 5 punktów, Warta 6. Co do oceny gry to podnieść należy równą wartość obu drużyn, a nawet mówiłoby należało o lekkiej taktycznej przewadze Poznańczyków. Od 20 min. przed pauzą Wisła gra w dziesiątkę, lecz trzyma się dobrze. Ataki Warty rozbijają się o obronę i pomoc pracującą jedynie defensywnie lub nie znajdują rezultatu z powodu pecha, jaki Wartę przesładuje. We Wisle brak strzelców w ataku, a pozycja prawego łącznika obsadzanego przez Krupę, jest zawsze słabą stroną ataku. Nie wiadomo dlaczego trzyma się dobrego taktyka Danza w ukryciu. Brak trenera i niewyrobinienie lekkoatletyczne nie mogą dać innych rezultatów. Szkoda tego materiału, który ze szkodą nadrabia braki powyższe snaloną ambicją i zapałem, ale tylko w meczach ważnych. Osobne wspomnienie futbolowemu p. Grabowskiemu. Jest to sędzia tak marny, że dziwić się należy, iż sam ma odwagę sędziować. Bramka Wisły z pozycji spalonej X do kwadratu snalonych, które nie widzieli Fouli, nodyktowanie rzutu różnego, z którego Warta uzyskała bramkę mimo wyraźnego, a stwierdzonego przez sędziego linjowego autu, niesłuszne wykluczenie Reymana z boiska i t. d. a podziękę za takie „trudw“ uzyskał nagrodę w postaci wycia i gwizdów nierozumiejącej warszawskiego sposobu sędziowania publiczności, zgromadzonej w liczbie około 6000.

Krwawy batiuszka.

Pop hersztem bandy rozbójniczej.

Kraków, 9 września.

W ostatnich dniach sierpnia zakończył się w Irkucku wielki proces kryminalny, w którym było 55 osób oskarżonych o bandytyzm, grabież i morderstwo.

Hersztem tej bandy był pop — „krwawy batiuszka“, który zginął podczas oblavy policyjnej w chwili aresztowania. Irkucki sąd skazał na śmierć dziesięć osób, 14 zwolnił a resztę zesłał na katorgę.

Piwo w proszku.

Dowcipny sposób amerykański na ominięcie zakazu prohibicyjnego.

Kraków, 9 września.

Dwaj Amerykanie, przebywający obecnie w Niemczech, William Jollar i Harry Britton, wymyślili oryginalny sposób na zwalczanie surowych amerykańskich przepisów o zakazie używania wszelkiego rodzaju napojów wysokich.

Chcą oni przemycać z Niemiec do Ameryki

PIWO W... TABLETKACH.

Tabletki te wynaleźli chemicy niemieccy. Są one tak silnie skoncentrowane, że jedna tabletką rozcieńczona w wodzie, wystarcza do

otrzymania

35 LITRÓW

prawdziwego piwa.

Wiadomość ta wywołała niesłychaną sensację w Ameryce. W prasie wywiązała się już dyskusja, czy można będzie zakazać importu takich tabletek. Ustawa o prohibicji mówi tylko o upajających trunkach, a piwo sproszkowane w tabletkach

NIE JEST PRZECIEŻ TRUNKIEM.

Bądźcobaż zwolennicy piwa w „suchej“ Ameryce mogą narazie w tych ciężkich czasach kość swoje pragnienie... nadzieją.

Sekta do walki z wyuzdaniem kobiet.

Mistyczna sekta fanatyków greckich. — Walka z ażurowymi pończosz-kami i dekolantami. — A więc kobieta winna jest tyłu klęskom greckim.

W Atenach i w całej Grecji pojawiła się — jak tu zresztą już niedawno donosiliśmy — nowa sekta religijna, oparta na bizantyńskim mistycyzmie, która twierdzi, że wszystkie klęski, jakie spały w ostatnich latach Grecję, należy przypisywać bezwstydnosci tamtejszych kobiet.

Kobiety greckie nietylko wyzbyły się wszystkich cnót Chrystusowych, ale w rozpuszcieniu swej nie znają miary.

Ubranie ich jest dowodem moralnego upadku greckiej kobiety. **Nogi odziane w ażurowe pończochy, wycięte na piersiach dekoltaże, bluzki bez rękawów, krótkie spódniczki, oto zewnętrzna znamiona rozpusty i upadku.**

W takich odzieniach ukazują się nietylko na salach balowych i w zamkniętych kołach towarzyskich, ale nawet **na ulicach miasta**, budząc zgorszenie i obrazę Boską.

Sekta mistyków greckich, kierowana niewątpliwie przez fanatycznych popów, postanowiła wystąpić czynnie z swym wątpliwym apostołstwem.

W Atenach i w innych miastach ukazują się od kilku tygodni bogate typy **sekcjazy**, które napadają na wytworne kobiety, wyzywając je publicznie, lub smarując odsłonięte ramiona, szyję i piersi wszelakiego rodzaju obrzydliwościami.

Stronę sekcjazy trzyma tłum uliczny, skłonny zawsze do awantur i wykroczeń.

Zwłaszcza wśród wojska, które doznało tak niezwykłej porażki od Turków szerzy się to **dziwne sekcjarstwo.**

Przed kilku dniami jeden z wojskowych nie zawahał się nawet napaść na 14-letnią dziewczynkę, córkę jednego z bogatych tamtejszych kupców, albowiem wedle jego zdania

była zbyt obnażona. Fanatyk oblał młodą dziewczynę witryolem, co spowodowało kalectwo dziewczyny.

Skoro policja puściła się w pogoń za złoczyncą, tłum uliczny przybił groźną postawę i pozwolił umknąć żołnierzowi.

Wartość mózgu Edisona.

Północni Amerykanie mają słabość, posuniętą czasem do śmieszności, w obliczaniu cyfrowo wszystkich wartości, choć zdrowy rozsądek liktuje, że wartość nie zawsze można cyframi oznaczyć.

Między innymi przyszło im teraz do głowy obliczyć wartość... mózgu Edisona, wielkiego wynalazcy. I oto, wedle informacji dziennika „New York Times“, obliczono ją na sumę 5 miliardów dolarów, która przedstawiać ma, rzekomo, wartość skapitalizowanych wynalazków tego genialnego człowieka.

Przy tej sposobności stwierdzają dzienniki amerykańskie, że Edison, mimo 76 lat, pracuje po 20 godzin dziennie w swym laboratorium w Menlo Park pod N. Jorkiem i że niedawno temu wziął tysiączny z rzędu patent na jeden ze swych wynalazków.

Pierwsza posłanka do tureckiego Zgromadzenia Narodowego.

Równouprawnienie kobiet wszędzie olbrzymimi krokami idzie naprzód. Turcja, gdzie dotąd kobieta była szczelnie zamknięta w haremach, nie chce także na tem polu pozostać w tyle za resztą świata.

Oto, jak donoszą z Angory, świeżo została wybrana do tamtejszego Zgromadzenia narodowego Latife Hanum, żona bohatera narodowego Kemala baszy, przez okręg wyborczy miasta Konioh.

Latife Hanum ukazała się w sali posiedzeń Zgromadzenia bez zasłony, okrywającej twarz i podbródek, co dotąd uważanem było w Turcji za zbrodnię. Czy popełnienie tej „zbrodni“ ujdzie nowej posłance bezkarnie — dowiemy się, zapewne, niebawem.

JANUSZ WRÓŃSKI.

List panny Musi do panny Niusi.

Wisła, wrzesień.

I to ma być „perla Beskidów!“. „Polska Szwajcaria“, czarodziejski zakątek — ta okropna dziura zgubiona wśród gór i wąwozów, w której z nudów skonać można!

Wyobraź sobie Niusiu — ani jednego hotelu z dancinami, ani jednej kawiarni z muzyką, nie mówiąc już o kinematografach, fryzjerze, manikurzystce i innych instytucjach niezbędnych dla cywilizowanej kobiety... Kiedy wyraziłam mamie swoją rozpacz i oburzenie, wzruszyła ramionami i powiedziała mi brutalnie:

— Moja Musiu, ja wreszcie muszę odpocząć. Przez osiem karnawałów w Warszawie i osiem letnich sezonów w Zakopanem, Krynicy i Szańwnicy byłam męczennicą dla ciebie. Nie udało ci się złapać dotychczas męża (tak pięknie wyraziła się mama) mimo twoich ryzykownych dekolantów, eskapad przy świetle księżycy, złotych kostjumów turystycznych i Chopina, którego grasz niezłe, ale na którego już nie leżą współcześni mężczyźni. Jestem zmęczona moją rolą pobłażliwej matki, tak jak ty twojem polowaniem na męża. Umyślnie wybrałam dla siebie na letni wyciecznik Wisłę i koniec sezonu. a ty rób, co chcesz. Kto wie, czy właśnie tu, na tem tle romantyzmem (mama tę dziurę nazywa „tłem romantycznym“) nie zdobędziesz sobie męża...

Jak ci się podoba ten kapitalny przykład macierzyńskiego egoizmu? Pełna goryczy ubrałam się w tę cudowną, wiesz, z „crepe Georgette“ suknię pomarańczową, w mój olbrzymi kapelusz „berger“ i nowe brzocho pantofelki. Szukałam jakiejś romantycznej, czegoś w rodzaju zakopiańskich Krupówek i zapytałam o główną ulicę. I wiesz, co mi

wskazano? Zwykłą wiejską drogę między chałupami pełną błota i wybojów, po której majestatycznie przechadzają się wieprze, gęsi i kaczki... Jakieś baby, mijając mnie, parsknęły zduszonym, dyskretnym śmiechem. Wesół kundel, uganiający się za prosiakiem, ujrawszy mnie, osłupiał, wreszcie szczechnął straszliwie i uciekł z podkulonym ogonem. Zachodziło właśnie słońce równie ogniste i pomarańczowe, jak moja suknia, musiałam więc wyglądać ślicznie. Z niecierpliwością czekałam na pojawienie się jakichś letników, by im pokazać, jaki szyk ma Warszawianka. I wyobraź sobie, zamiast eleganckich, dobrze ubranych i pożądanym mi wzrokiem mężczyźni i kobiet, błędnych z zawiesi na widok mojej figury, sukni i pantofelków, spotykam gromadę — krów. Szalenie się boję tych bydląt głupich i rogatych ale szłam odważnie, bo na balkonie jednej willi stał jakiś pan i przyglądał mi się przez lornetkę. Nagle krowy zobaczyły mnie i jak nie rykną chórem! Spłoszyły się i zaczęły uciekać, jak szalone, a przechodzący baby z koskami gzybów na plecach, aż pokładały się ze śmiechu. Widocznie pomarańczowy kolor działa tak fatalnie na tutejsze krowy, choć zauważyłam, że gdzie się pojawiają, tam uciekają także psy, kaczki i gęsi, szczebkając, gęgając i kwacząc w niebogłoso.

Takie były oto triumfy mojej pierwszej przechadzki, z której wróciłam tak błada z wściekłości, aż mama przestraszyła się i dała mi waleriany. Penjonat, w którym mieszkamy, podobny jest raczej do jakiegoś przytułku dla starców i dzieci, pełen jakichś nudnych figur, wrzeszczących opalonych bębnow i brzydki ubranych kobiet, które wyobraź sobie! — chodzą bez pończoch i przyjechały tu z dziećmi i mężami. Nie, ale to nie z pikantem i niepokojącej atmosfery pensjonatów zakopiańskich, w których w noc księżycowe na wierzchołkach meżatki bez meżów, meżowie bez żon

i „wyzwolone“ panny wśród szmeru pocałunków i westchnień miłosnych grają w „ciuciubabkę z Erossem“ — jak mówią poeci. Bębnią tu cprawa co wieczór w jadalni na jakimś gruchocię walce, ale po pierwsze walc jest nudny i niemodny, a po drugie z kim go tańczyć? Z łysym sędzią z Żywca, z kaszłym aptekarzem z Kołbuszowej, czy z jakimś starym piernikiem ze Lwowa, który ma sztuczne zęby i zjada po siedem kotletów?

Ludzie ci kładą się spać o dziesiątej, a wstają o szóstej rano i latają, jak wściekły po górach, tak, jakby nie innego nie mieli do roboty. I co za stroje, Niusiu, co za stroje! Kobiety z gołymi, opalonymi nogami, w chusteczkach na głowach, nie przebierają się ani do obiadu, ani do kolacji i od rana do nocy zbierają z dziećmi po lasach grzyby. Mężczyźni, podobni do zbójów, noszą jakieś bandyckie dragi w rękach i siadają do stołu w turystycznych strojach, a nawet w koszulach à la Słowacki. Od chwili, gdy tu przyjechałam, nie widziałam ani jednego żakieta, ani jednej pary jedwabnych skarpetek, ani jednej porządnie ogolonej, przypadkowej i pacbnącej wodą kolońską męskiej twarzy...

Czy ty sobie wyobrażasz pensjonat, w którym niema ani jednej wesołej, otoczonej rojem mężczyzn rozwódki, ani jednego interesującego aktora, ani jednego eleganckiego partnera do śniadania i ani jednego bogatego przemysłowca, który w nas, pannach, rozpala instynkty myśliwskie, czyni nas pięknymi, interesującymi kameleonami, gorąco szukającymi w nas samych tej, której czar byłby najgroźniejszy, najbardziej nieprzemyślane, wieńcząc tysiące naszych mistrzowskich sztuczek, tysiące truciołów najsztudniejszej kobiecej przewrotności wspinałymi, wielokaratowym brylantem pierścienka zaręczynowego?

Popularny krawiec.

Dobre serce uratowało go od bankructwa.

Jedną z najpopularniejszych osobistości w Ameryce jest obecnie p. Artur Nash, właściciel olbrzymich fabryk konfekcji męskiej w Cincinnati. Amerykanie uważają go za klasyczny przykład szybkiej kariery, poczuwają się do obowiązku noszenia garniturów z jego fabryki.

Jego portrety w milionach egzemplarzy rozpowszechniane, noszą po wszystkich zakątkach St. Zj., pastorowie wygłaszają o nim kazania po kościołach, a różni impresarjści angażują go do objazdów z odczytami.

Karjera p. Nasha polegała na „dobrem sercu“.

Przed czterema laty jego fabryka szła tak źle, że postanowił ją zlikwidować. Zwiedzając wówczas swe warsztaty, zauważył jakąś starszą, która z wielkim zapalem przyszywała guziki. Dowiedziawszy się, że zarabia ona cztery dolary tygodniowo, p. Nash pomyślał, wbrew panującej teorii o wartości pracy starców, że jednak przyszywanie guzików nie jest rzeczą

podrzedną, gdyż nikt nie kupi ubrania bez guzików. W rezultacie więc potroił zarobek owej staruszki, a po godzinie namysłu potroił zarobki wszystkich swych pracowników i robotników, poczem wyjechał na dwa miesiące, przekonany, że jest bankrutem.

Jakież jednak było jego zdziwienie, kiedy po powrocie dowiedział się, że fabryka dokonała trzy razy większych obrotów, niż przed 2 miesiącami, i że tę pracę wykonała ta sama ilość robotników, co przedtem.

Obroty jego fabryki wzrosły w następnych 3 latach do 3 i pół miliona dolarów, a w pierwszej połowie obecnego roku przekroczyły 7 milionów.

Taką idylliczną historję opowiadają pisma amerykańskie, a za nimi wiedeńskie. Wątpię jednak należy, czy „złote serce“ p. Nasha znajduje licznych naśladowców wśród fabrykantów amerykańskich i czy wypadek jego rozwiąże kwestję socjalną.

Konkurs brzydkich kobiet.

Owacja i nagroda dla najbrzydszej kobiety w Rio de Janeiro.

Konkursy piękności odbywają się ciągle po rozmaitych miastach, miejscach kąpielowych i uzdrowiskach, tak w Europie, jak w Ameryce. A skutkiem tego, że zbyt często są urządzane, powodziły i nie budzą zainteresowania.

Mając, prawdopodobnie, ten wzgląd na uwagę, grono młodych ludzi, mieszkańców miasta Rio de Janeiro, stolicy Brazylii, wpadło na oryginalny pomysł zaaranżowania tamże konkursu kobiet brzydkich.

Konkurs udał się świetnie. Stanęło doń 308 konkurentek, ale z nich przyjęto ostatecznie tylko 229, gdyż reszta, albo była za mało

brzydka, albo wywołała swą brzydotę sztuczenie.

Jury, złożone z młodych artystów malarzy i rzeźbiarzy oraz młodzieńców, należących do najwyższych sfer towarzyskich, przyznało „palmę brzydoty“ pewnej 32-letniej wdowie. Tłumy obecne przy rozstrzygnięciu konkursu przyjęły ten wyrok, z którym była połączona znaczna premia pieniężna, oklaskami i urządziły nagrodzonej gorącą owację.

Pokazuje się stąd, jak słusznie twierdzi przysłowie, że w rzeczach smaku dysputować nie można.

Ach, Niusiu, ty wiesz z własnego doświadczenia, ile uroku ma polowanie na męża, o ile — naturalnie — nie trwa od ośmiu miesięcy sezonów i od tyluż karnawałów... Ile szalonego, zawrotnego czaru ma ta upajająca gra o mężczyznę, która po wojnie stała się tak niesłychanie trudną, bo dzisiejsi mężczyźni ogromnie nie lubią się żenić — o czym, niestety, wiemy obie z własnego gorzkiego doświadczenia... Kim my stajemy się, by wydrzeć z ich ust ten szepc spleciony z namiętnością, rezygnacji i odrobiny wściekłości wobec własnej słabości: „Czy pani zechce zostać moją żoną?“. Dziś jesteśmy czarującą, prostą i słodką Zosią Mickiewiczowską w blond warkoczach, jutro utlenianymi te warkoczki i splećmy w burzę ognistych loków jakiejś polskiej Cady Camille Pert'a, czy przewrotnej, nadwiślańskiej K'audyny... Rano jesteśmy miłą, dobrą dziewczeczką, cudownym materiałem na żonę cerującą mężowi skarpetki i uciekającą nosy licznych latoroślom, a wieczorem, w głęboko wyciętej balowej sukni w ognistym tango, czy łamańcach rozrzuconego shimmy stajemy się bachantkami, nimfami, kusicielkami i panterami, kóro za cenę ślubnej obrączki można tak łatwo obfaskawić, zanim po upływie miodowych miesięcy nie ukążą pazurów, czy tylko pazurków...

Jeszcze przed laty dziedzielną terenem tej emocjonującej gry o płeczyzny był salon five o'clock u ciotki, bal, czy plac tenisowy. Dziś kiedy mężczyźni nie lubią się żenić, a kobiety udają że nie lubią wychodzić za mąż („il font faire une bonne mine au mauvais jeu!“) i gdy jak szarańcza rzuciły się na biura, banki, telefony i maszyny do pisania, pracując, tylko udając, że pracują — owe biura, banki, telefony i maszyny do pisania stały się jedynym terenem wojny w barzicie, może zamiast skowronem, choć równie intensywnym polowaniu na męża. Biała buźka urzędniczek telefonicznych i dziewczynki jej krótka spódniczka jedwabne pończochy i żalonne pantofelki pochłania-

jące całą pensję, słuchawka telefonu, wdzięcznie trzymano pióro, stały się tą samą bronią, jaką u przedwojennej panzy była balowa suknia, wachlarz tyle mówiący i obiecujący sportowy strój tenisistki, czy kokieteryjnie udrapowany szal, wdzięcznie rzucony na napół obnażone ramiona. Najwymowniejszym potwierdzeniem tego twierdzenia są często drukowane w różnych pismach obrazki z naszych biur, w których znikoma tylko część kobiet naprawdę pracuje, a większość pędruje sobie nosy, szlifuje paznokcie i robi oko do przystojniejszych, lub skorszych do ożenku kolegów.

Wyciągnięta w leżaku w ogrodzie naszego pensjonatu rozmyślałam ponuro nad losem dzisiejszych kobiet wogóle i nad moim w szczególności, i wiesz, Niusiu, do jakiej doszłam konkluzji? Oto, że oni (tj. ci obrzydliwy mężczyźni) żenić się z nami dziś nie chcą nie tylko dlatego, że masło kosztuje 150 tysięcy marek, a jako 3 czy 4. Oto przez to zalanie falą kobiet biur. Kobieta straciła urok tajemniczości, niepokojący czas swej pleci, czyli poprostu z marzenia i zagadki, stała się rzeczywistością, zjawiskiem pospolitem i codziennym, kolegą palącym papierosa i ziewającym z nudów nad stosem niezafatwionych kawalków... Obnażyła wszystkie swe wady tak trudno w ustawicznym obcowaniu do ukrycia, rozmięła na drobne kapałał swojego wdzięku i rozdarła welon tajemnicy, który ją krył przed wzrokiem mężczyzny.

I za to właśnie, my, panny, które jeszcze walczymy z rozmiarem biurowej pracy i perspektywą tego okropnego koleżeństwa z mężczyzną, traktującym nas, jak kolegę — musimy starzec się między jednym baleń a drugim, między jednym sezonem w Zakopanem, a innym sezonem w jakimś Busku, czy Ciechocinku, gdzie nasze matki, ciotki, czy babki leżą swoje artretyzmy...

Co Ci jest o tej d... że na...? Lasz, lasz i lasy. Jakież one są nudne, te ciągle szumiące

Alkohol a przestępczość w Wiedniu.

Ciekawą statystykę prowadzi władza bezpieczeństwa w Wiedniu. Jest to mianowicie co miesiąc ogłaszane zestawienie wykroczeń, popełnianych w tem miesiącu pod wpływem nadużycia alkoholu.

Z takiego zestawienia za miesiąc lipiec br. pokazuje się, że, prawdopodobnie, pod wpływem upałów, jakie tego miesiąca panowały w Wiedniu, zwiększyło się tam spożycie trunków alkoholowych a z niem i liczba wykroczeń w porównaniu z miesiącem poprzednim.

I tak, w lipcu aresztowano ogółem 2642 osób za naruszenie spokoju publicznego w noc, za ekscesy na ulicach, w lokalach publicznych i t. d., w czerwcu — 2258, a z pomiędzy aresztowanych w lipcu było 74 proc. pijanych, podczas gdy w czerwcu — 73 proc.

Zwiększyła się też liczba pijanych małoletnich. W lipcu wynosiła ona 4.6 proc., w czerwcu — 3.8 proc. ogółu aresztowanych w stanie nietrzeźwym.

Przeciętnie aresztowano na dzień w lipcu 86 osób, w czerwcu 75. Z tego było pijanych w lipcu 62 osób, w czerwcu — 54. Co się zaś tyczy pojedynczych dni tygodnia, to najwyższa przeciętna liczba wypadła na niedzielę, bo 501 osób w lipcu, a 412 w czerwcu.

Wskrzeszenie teatru rzymskiego w Paryżu dla celów publicznych.

Starożytny teatr rzymski w Paryżu, a mianowicie jego dość dobrze zachowane resztki, położone między rue Monde a rue Linne w pobliżu Ogrodu zoologicznego, mają być po wielokomem zapomnieniu i zaniedbaniu użytkowane dla celów publicznych.

Część mianowicie areny zamieniona zostanie na rodzaj skweru z trawnikami i kłombami kwiatów i będzie służyła za ogród publiczny dla sąsiedniej dzielnicy miasta. Natomiast na właściwym amfiteatrze powstanie scena do przedstawień wieczornych na otwartem powietrzu, z odpowiednią ilością siedzeń i wspaniałym oświetleniem elektrycznym.

Inicjatorzy tego projektu spodziewają się uczynić ze wskrzeszonego teatru rzymskiego wielką atrakcję paryską.

lasy, w których trzeba przeskakiwać przez olbrzymie jary i zatykać uszy od niecznośnego halasu kaskad, strumieni i wodospadów... Byłam raz na grzybach z pewnym weale przystojnym i eleganckim adwokatem z Warszawy. Przekonana, że jest mną poważnie zajęty, ubrałam się w tą, wiesz, obłoczną, różową suknię i białe pantofelki. Suknia została na gałęziach, a obcas, co prawda, bardzo wysokie. — w jakiejś przelętej przelęczy pełnej głązów. Wpadłam niemal po kolana w trzęsawisko, a ten idjoła, którego zresztą szalenie kochałam, pocałował mnie i zamiast oświadczyć się — zakomunikował mi, że jestem cudownym materiałem na — hurysę... Wróciłam do domu sama, (zostałam tego głupca w lesie), a mama, patrząc ze zgrozą na strzępy mojej sukni i zabłocone pantofle bez obcasów, zapytała z odrobiną nadziei: — No i co? — No i nic — odpowiedziałam zieloną ze złości i znów zażyłam walerjany. Mama westchnęła i zauważyła z przekąsem: Warto było poświęcać suknię za trzy miliony i parę bucików...

Mój Boże, gdzie są te czasy, w których mężczyzna, ośmielał się pocałować pannę — oświadczał się jej drżącym ze wzruszenia głosem i biegł, łamiąc nogi z pośpiechu do mamy po błogosławieństwo?

Natychmiast po powrocie do Warszawy kupuję sobie zielony, jedwabny jumper, tekę do aktów i wstępuję do biura, którego wuj Staś jest dyrektorem. Spróbuję na tym nowym terenie szczęścia, bo jeżeli Zosia Malinowska, Lila Rampelt, i tyle innych naszych koleżanek z pensji znalazły sobie mężów w kolegach biurowych, dlaczegoż ja mam być od nich gorsza? Mam przecież wszystkie kwalifikacje na urzędniczkę: śliczną figurę, małe, żgrabne nogi i ogromne zamiłowanie do roboty i oka...

Całuję Cię serdecznie

Twoja nieszczęśliwa Musia.

Poszukują posady

KAWALER lat 22 Ślązak wolny od wojska z ukończonymi kursami handlowymi w Cieszynie i Krakowie z posępami bardzo dobremi znający buchalterję pojedynczą, podwójną i pismo maszynowe, szuka posady jako początkujący ksiązkowy lub inną posadę biurową w banku, przedsiębiorstwie handlowym, przemysłowym lub na kopalni od zaraz lub później. Miejscowość obojętna. — Łaskawe zgłoszenia prosi kierować do Adm. „Gońca Krak.” pod „Ślązak 22”. 4028

AKADEMIK, doświadczony pedagog z ukończonym celem gimnazjum przyrodniczo matematycznym obejmie kondycję tylko u inteligentnej rodziny. Zgłoszenia pisemne uprasza się nadsyłać do Adm. „Gońca Krak.” pod „Pomoc” 2 5

BUCHALTERKA-BILANLISTKA rutynowana poszukuje zajęcia na pół dnia. Zgłoszenia pod „Buchalterka” do Adm. „Gońca Krak.” 286

Matrymonialne

NAUCZYCIELKA w sile wieku, smukła brunetka z temperamentem, znająca się na gospodarstwie wiejskim, przebywająca stale na wsi, muzykalna nawiąże znajomość w celu wymiany myśli z odpowiednim panem. Zgłoszenia do „Gońca Krak.” 292

PANNA lat 21, inteligentna, przystojna, z małym posagiem, znająca się na gospodarstwie wiejskim, wychowana w surowych zasadach, z braku znajomości nawiąże tą drogą korespondencję z odpowiednim mężczyzną. Cel matrymonialny niewykluczony. Listy proszę nadsyłać do Adm. „Gońca Krak.” 277

NAUCZYCIEL ludowy na wsi, pochodzący z dobrej rodziny, w sile wieku, blondyn, przystojny, muzykalny, spragniony życia rodzinnego, nawiąże korespondencję z panną lub młodą wdową. Posag nie wymagany. Listy proszę nadsyłać do Adm. „Gońca Krak.” 273

MŁDY kawaler, blondyn, wysoki, kończący wyższe studia, ożeni się z młodszą panną, której rodzice częściowo pomogą mu do ukończenia studiów. Zgłoszenia pod „Kłosa” do Adm. „Gońca Krak.” 298

ROLNIK z wyższym wykształceniem, szatyn średniego wzrostu, pragnie ożenić się ze sfer ziemianin, z panną do lat 30 lat, bezładną wdową. Posag nie wymagany. Listy proszę nadsyłać do Adm. „Gońca Krak.” 284

FRANCUZ przebywający czasowo w Polsce władający biegle językiem polskim, pragnie nawiązać znajomość z Polką wykształconą, inteligentną, z dobrej rodziny. Mężenstwo nie wykluczone. Łaskawe zgłoszenia pod „Francuz” do Adm. „Gońca Krak.” 290

SPORYSZ (macznice)

kupuje w każdej ilości po najwyższych cenach
„ROZWÓZ”
 Towarzystwo handlowe
 w Krakowie, ul. Lubicz 9. Tel. 3519.

FUTRA

według najnowszych zurnali, oraz
SERDAKI
 w wielkim wyborze poleca firma
Sznajdrowicz, Rynek 29.

Dobra rada

kupujcie tylko w pierwszym źródle!!
 Wobec zbliżającej się zimy radzimy już teraz zamówić bezpośrednio u nas w wytwórni, **KOŁDRY WATOWE** pierwszorzędnej jakości pokryte zagraniczną satyną we wszystkich kolorach, na wełnianej białej wacie, największych rozmiarów. Wobec mającego stać dużego zapasu surowca postanowiliśmy sprzedawać takowe po cenach najniższych, a mianowicie 1 kołdra po 1,250.000 i 1,500.000 mk. Za opakowanie i przesyłkę pocztową dolicza się 25.000 mk. do każdej pary. W razie jeżeli nasze kołdry nie okazały się tańsze od kołdr sprzedawanych w innych firmach przyjmujemy takowe z powrotem i zwracamy pieniądze. 4024
 Zamówienia prosimy adresować do Działu Kołdr:
„WARSZAWSKA SPÓŁKA MAJUTA IUFATUROWA”
 Warszawa, Jasna 18—20 telef. 243—80.

W nowobudującym się domu

za zwrot kosztów budowy do oddania kilka mieszkań z komfortem. Oferty składać do Admin. „Gońca Krakowskiego” pod „Mieszkanie”.

FUTRA

WZAKIETY ORAZ GALANTERJE
PRACOWNIA KUŚNIERSKA STANISŁAWA 3055
ZIEMBIŃSKIEGO
 W KRAKOWIE KOPERNIKA 6
 NA NAJWYŻSZYCH CENACH.

Sprzedaz

DO SPRZEDANIA w mieście 2 piętrowa frontowa kamienica z 3 piętrową oficyną razem 44 lokacji za 10.000 dolarów. W razie kupna wolne 8 pokoi z kuchnią 2 przedpokojami z komfortem. — Zgłoszenia do Adm. „Gońca Krak.” pod „Kamienica” 284

PRZY OBECNEJ, SZALEJĄCEJ DROŻYZNIE

zapewniamy, że gdyby ceny naszych towarów nie okazały się o połowę tańsze od cen rynkowych, przyjmujemy z powrotem. Towary wysyłamy bez zadatku po otrzymaniu adresu. Dziesiątki tysięcy osób przekonało się, że najtańszemu źródłu zakupu jest

„WARSZAWSKA KONKURENCJA”

dowodem czego świadczą tysiące listów, napływających z gorącymi podziękowaniami za solidność i taniość towarów.

RESZTKI NA UBRANIA I KOSTJUMY

Resztki nasze nadają się na śliczne męskie ubrania, kostjume damskie. Resztki te są z materiałów ubraniowych, pierwszorzędnych fabrycznej szerokości we wszystkich kolorach.
 Cena za 3 metr. gatun. „A” 480.000   Cena za 3 metr. gatun. „D” 1.350.000
 „ B” 825.000   „ E” 1.650.000
 „ C” 990.000
 Na zadanie klientów dodajemy pełen komplet podszewki pod marynarkę, kamizelkę, spodnie, kieszenie i do rękawów po 250.000, wyższego gatunku po 350.000 i 450.000 mkp.
 Polecamy po starych cenach bostony na czarne i granatowe ubrania: Boston I — 350.000, II — 450.000, III — 600.000, IV — 750.000 mkp, za metr.
 Kamgarny krajowy, bielskie i angielskie bardzo wysokie gatunek we wszystkich kolorach gatunek „A” 500.000, gat. „B” 720.000, gat. „C” 975.000 i „D” 1.200.000 mk. za metr.
 Weloury na palta jesienne i zimowe czysto wełniane, z lewej strony krata, pierwszorzędne gatunki po marek 400.000, 550.000, 800.000 i 1.000.000 za metr.
 Zamsze na damskie palta, płaszcze lub jesienki czysto wełniane jedwabiste miękkie po 1.000.000 i 1.300.000 mk. za metr.
 Gabardina specjalnie na damskie kostjume mk. 530.000, 500.000 i 600.000 za metr.

RESZTKI NA KUPONY SPODNIOWE :

Czarne tło w białe paski do ubrań wizyt, po 175.000, 250.000 i 400.000 mk. Kamgarnowe po 600.000, 770.000 i 1.200.000 mk.
 „Struks” specj. do konnej jazdy, kolor wojskowy lub piaskowy, cena za 1 metr najwyższego gat. 800.000 i 1.000.000 mk.

GOTOWE UBIORY.

Ubrania gotowe, dobrego, modnego materiału we wszystkich kolorach po 850.000, 1.100.000, 1.600.000 i 2.500.000 mk.
 Spodnie gotowe gat. I 275.000, 350.000, 475.000 i 550.000 mk.
 „ do ubrań wizyt, czarne tło w białe paski 300.000 i 500.000 mk.
 „ „Struksy” do konnej jazdy po 1.000.000 i 1.200.000 mk.
 Palta, jesienki z dobrych materiałów, fasony ostatniej mody, cena 1.200.000, 1.500.000, 1.800.000 i 2.200.000 mk.
 Suknie jedwabne trikotinowe z jedwabnej trikotiny 500.000 mk.
 Spódniczka szewiotowa cała plisowana po 200.000 i 225.000 mk.
 Materiał pluszowy w prążki, różne kolory, po 180.000 i 220.000 mk.
 Szewioty damskie najlepszego wyrobu, podwójnej szerokości we wszystkich kolorach, po 90.000, 110.000 i 140.000 mk. za metr.
 Materiał trikotina we wszystkich najmniejszych kolorach, odcinek na całą suknie 400.000, na bluzkę 200.000 mk.
 Piótna na bieliznę, pościel, wsypy, poszewki i t. p. 47.000, 59.000 i 67.000 mk. za metr.
 Sztuczka 17 metr. po 800.000, 1.000.000, 1.100.000 i 1.400.000 mk.
 Zefiry na koszule od 50.000 do 80.000 mk. za metr.
 Prześcieradła białe rozzn. 2 metry po 100.000, 130.000 mk. za metr.
 „Tyk” na wsypy najlepszego gatunku, gwarantowane, nie przepuszczające pierzy 55.000, 75.000 i 85.000 mk. za metr.
 Oxford pościelowy na poszwy do pierzyn i powłoki, w kraty i kwiaty, po 48.000, 65.000, 70.000 i 75.000 mk. za metr.
 Caigi bardzo trwałe i praktyczne po 50.000 i 80.000 mk., podwójnej szerokości najlepsz. gatunku po 100.000, 120.000 i 180.000 mk. za metr.
 Flanely gładkie 45.000, 55.000 i 60.000 mk.
 „ francuskie w ładne desenie 50.000, 60.000 i 70.000 mk.
 Baję na kaftany i halki 125.000 i 150.000 mk. za metr.
 Obrusy białe w desenie duże na 6 osób po 225.000 i 275.000 mk.
 Ręczniki wafłowe trwałe w pranii od 50.000 do 75.000 mk.
 „ gładkie od 80.000 do 100.000 mk.
 Dymka biała na kalesony od 70.000 do 85.000 za metr.
 Surówka (metka) biała i kremowa od 45.000 do 60.000 mk.
 Chusteczki do nosa białe i kolor, 140.000, 200.000 i 250.000 mk. za tuzin.
 Chusteczki duże zimowe czarne 350.000, 450.000 i 500.000 mk.
 Chusteczki duże zimowe puszyste, śliczne desenie w różnych kolorach po 800.000, 1.000.000, 1.350.000 i 1.600.000 mk.
 Kołdry pluszowe, czysto wełniane, deseniowe, puszyste, z powodu swych kolorów i deseni są ozdoba sypialni — po 800.000 i 900.000 mk.
 Takie same ciemne bez deseni ze szlakiem po 300.000, 500.000 i 800.000 mk.
 Kapy na łóżka pikowe kolorowe w ładne desenie po 250.000 i 300.000 mk.
 Kołdry watowe, kryte satyną, największy rozmiar, po 800.000, 1.000.000 i 1.200.000 mk.
 Koszule męskie zefirowe dzienne modne desenie, z mankietami i kornierzkami 250.000 i 300.000 mk.
 Gotowe koszule noone 140.000, 160.000 i 200.000 mk.
 Kalesony męskie 125.000, 170.000 i 200.000 mk.
 Spodniczki (halki) batystowe z koronkami i wstawkami po 120.000 mk.
 Reformy damskie białe, czarne i kolorowe po 70.000 mk.
 Koszule damskie batystowe z koronkami i wstawkami po 170.000 i 200.000 marek za sztukę.
 Towary wysyłamy natychmiast po otrzymaniu zamówienia za zaliczką pocztową bez zadatku (płaci się przy odbiorze). Za przesyłkę i opakowanie oblicza się podług taryfy pocztowej 20.000 mk.

BEZ WSZELKIEGO RYZYKA!!

Kupujący absolutnie nie ryzykuje, gdyż jeżeli towar się nie podoba, przyjmujemy z powrotem i zwracamy pieniądze.
 Zamówienia prosimy adresować:
 DO WARSZAWSKIEGO SKŁADU FABRYCZNEGO
„WARSZAWSKA KONKURENCJA” Sp. z o.o. p.
 Warszawa, ul. Zielna 51 (róg Królewskiej).

Przyjeżdżającym do Warszawy uprzejmie prosimy o łaskawe zwiedzenie naszego składu i osobiste przekonanie się co do gatunku towaru i cen. Od naszych klientów otrzymujemy dużo podziękowań.

Ceny podane z zastrzeżeniem.

POSZUKUJE się domku najmiej z dwoma ubikacjami na wsi, miejscowość obojętna. Zgłoszenia pod „Domek” do Adm. „Gońca Krak.” 283

SKRADZONE papiery wojskowe i metrykę urodzenia na nazwisko Franciszek Draus wieś Witkowice pow. Ropczyce unieważnia się 4023

SKRADZONO książeczkę wojskową i zaświadczenie demobilizacyjne na nazwisko Józef Stela ur. 1890 r. które unieważniam. 4021